

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

گزارشگران پورتال- افغانستان

۳۰ سپتمبر ۲۰۱۹

در افغانستان چه می گذرد؟

۴۵۵

نفرت و انزجار توده ها از دولت پوشالی با نه گفتن به «انتخابات»: به تاریخ ۶ میزان ۱۳۹۸ چهارمین «انتخابات» ریاست جمهوری در افغانستان مستعمره – نیمه فیودالی برگزار گردید. به گفته کمیسیون نامستقل انتخابات، بیش از ۹ میلیون نفر تذکره های شان را "برچسپ" مخصوص جهت اشتراک در انتخابات پارلمانی و ریاست جمهوری زده اند، در حالی که تعداد واقعی کسانی که واجد شرایط اشتراک در انتخابات می باشند به مراتب بیشتر از این تعداد است. هنوز مدت اندکی از زمان آغاز «انتخابات» ۶ میزان نگذشته بود و در ساعات اولیه، نگرانی ها از عدم اشتراک مردم در «انتخابات» از هر گوشه و کنار شنیده می شد و با گذشت هر ساعت بر این نگرانی ها افزوده می شد تا جایی که حتی نزد بسیاری از تحلیلگران، آگاهان و حتی کاندیداهای ریاست جمهوری در دولت پوشالی ترس از زیر سوال رفتن «مشروعیت انتخابات» مطرح گردید. گزارش های ابتدائی می رساند که چیزی کمتر از ۲۰ درصد کسانی که در جریان دو «انتخابات» ثبت نام کرده و یا تذکره های شان "برچسپ" مخصوص «انتخابات» دارند، در چهارمین «انتخابات» ریاست جمهوری اشتراک کرده اند.

با وجود آن که ادعا های چون تهدید های امنیتی و موضوع مذاکره های مسخره «صلح» مبنی بر کاهش در سطح اشتراک رأی دهنده ها گفته شده، اما واقعیت این است که توده های زجر دیده و ستم کشیده ما در طول چندین «انتخابات» گذشته چه ریاست جمهوری و چه پارلمانی بخوبی دریافته، تمامی کسانی که خودشان را نامزد کرده اند جز وعده و وعید های دروغین برای جلب آرای توده ها چیز دیگری در چانه ندارند و تمامی آنها انسان های خود فروخته، جاسوس، جنایتکار، مافیا و زورمندانی اند که جز فقر، بدبختی و تباهی به افغانستان و مردم آن چیز دیگری به ارمغان نمی آورند.

اشتراک کمتر از دو میلیون نفر در «انتخابات» ریاست جمهوری نشان داد که توده های زحمتکش ما بخوبی ماهیت پلید کاندیدا ها و نظام پوشالی که بعد از «انتخابات» به وجود می آیند را می دانند. توده های زجر دیده ما بخوبی می دانند که عامل بیرونی تمامی بدبختی ها، قتل و کشتار، حملات انتحاری و انفجاری، فقر، بیکاری و بالاخره تباهی و بربادی افغانستان نه تنها درنده های اشغالگر امریکائی و غیر امریکائی، کشور های طماع همسایه و سایر کشور های ذینفع در افغانستان می باشند، بلکه عامل درونی و اساسی آن مشتی جنایتکار، جاسوس، وطنفروش، سرسپرده و خائینی می باشند که در طول چهل سال گذشته جز بدبختی و بربادی چیز دیگری به افغانستان و توده های آن به ارمغان نیاورده اند.

اشتراک ضعیف و بی رنگ توده ها در «انتخابات» نمایشی و مسخره ریاست جمهوری بخوبی نشان داد که چگونه توده ها از تمامی سردمداران سیاست در افغانستان اشغالی بیزار اند و این به نیرو های مترقی، انقلابی، روشنفکر و آزادیخواهان می باشند تا از این فرصت استفاده نموده و توده ها را تحت یک چتر گرد هم جمع نمایند و با ایجاد جبهه متحد ملی وسیع و همه شمول همزمان درنده های اشغالگر را با انقلاب ملی و متنفذان شریک و حاکمان ستمگر را با انقلاب دموکراتیک از صحنه سیاست افغانستان بروبند و افغانستان نوین را با ایجاد نظام دموکراتیک نوین پایه گذاری نمایند.